

ХУАН КОБОС УИЛКИНС ЗАКЛИНАНИЕ

Превод от испански: Рада Панчовска, —

chitanka.info

За да те забравя, поканвам в стихотворението
вечерящите сами на моята сетна
вечеря с тебе и пред тях, сам, се преструвам да съм
ту предателят, ту любимият
ученик от онази другата, рисувана от Леонардо.

За да те забравя, призовавам в стихотворението
главата ти на рамото ми
обезглавена и наточената коса или полумесец
в кристализиралото око на моя калейдоскоп.

За да те забравя, слушам в стихотворението
мълчанията ти и се отваря,
и се затваря,
и се отваря като плътоядна роза жаждащото
стихотворението, ако се плаши
от писания език в друга уста.

За да те забравя, в стихотворението пазя твоя
спомен с дирята,
оставяна от самолетите
не толкова в небето на свечеряването,
а в зениците на африканското дете, което ги гледа.

За да те забравя, събуждам от стихотворението
върховете, които видяхме,
пръстените им от мъгла, утрините в долини,
където слънцето се вестеше с най-чистия
лъч на Фра Анджелико.

За да те забравя, заоблачавам
и навалявам стихотворението с миглите ти,
съвършенството
на ъгъла, най-смуцаващата сянка на голото ти
готическо тяло.

За да те забравя, в стихотворението възкресявам
дни, подобни на паднали чаршафи
върз леглото като крила, цитрусов цвят, крила... или
безсънни
екрани
на летни кина с мимолетни звезди и, устремно, едно
желание.

И стремително едно желание,
за да те отдалечи от стихотворението,
се качвам на дълги влакове, които не пътуват и
внезапно —
въпреки това — спират. Ненадейно
се забавят при скоростта на светлината и
забравата ми
и аз се разбиваме в самото запотено стъкло на сън.

За да те забравя, впръсквам в стихотворението
ладанова вода
и се сресвам с цветни моливи Алпино, и обувам
странните
обувки на дядо ми и, горделив,
обличам тъмното сватбено сако на баща ми.

В стихотворението, за да те забравя,
разбивам белтъци на сняг и оставям къделите им
като следа,
като следи, които да те водят
от меланхоличния леопард на есента да изгълташ
това заклинание:

за да, запомни го, стихотворение, ме
забравя.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.